

Arrest

nr. 78 482 van 30 maart 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 30 december 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 4 oktober 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 februari 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYSSE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker is toegekomen in België met een paspoort voorzien van een visum type C (kort verblijf). Op 10 november 2010 doet hij een aankomstverklaring die geldig is tot 10 februari 2011.

Op 1 februari 2011 vraagt verzoeker een verlenging van de geldigheidstermijn van zijn visum omwille van een medische ingreep aan zijn ogen op 11 maart 2011. De aankomstverklaring wordt verlengd tot 30 april 2011.

Op 14 januari 2011 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 4 oktober 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard, aan verzoeker ter kennis gebracht op 1 december 2011. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 14.01.2011 werd ingediend door :

I., M. (R.R.: 000)

nationaliteit: Rusland (Federatie van)

geboren te DAGESTAN op 16.07.1992

adres: (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Wat betreft de in het verzoekschrift aangehaalde argumenten die betrekking hebben op de medische toestand van betrokkene (met name: een behandeling aan zijn ogen); de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 maakt duidelijk een onderscheid tussen twee verschillende procedures: aan de ene kant het artikel 9bis dat in België verblijvende personen die menen te beschikken over buitengewone omstandigheden om humanitaire redenen een verblijfsmachtiging kunnen aanvragen bij de burgemeester van de plaats waar zij verblijven, aan de andere kant het artikel 9ter als een unieke procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening. De hier ingeroepen medische elementen vallen buiten de context van artikel 9bis en derhalve kan in dit verzoek aan deze medische argumenten geen verder gevolg worden gegeven. Het staat betrokkene steeds vrij een aanvraag op basis van art 9ter in te dienen zoals bepaald in art 7§1 van het KB van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals gewijzigd door het KB van 24.01.2011 (B.S. 28.01.2011): via aangetekend schrijven bij de Sectie 9ter van de Dienst Humanitaire Regularisaties, Dienst Vreemdelingenzaken, Antwerpsesteenweg 59B te 1000 Brussel."

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In het enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Manifeste appreciatiefout.

Ter adstruering van het middel zet verzoeker het volgende uiteen:

"Dat in de bestreden beslissing door verweerder het verzoekschrift conform artikel 9, bis van de wet van 15.12.1980 onontvankelijk wordt verklaard.

Dat verweerder in de bestreden beslissing dat verzoeker zich niet dienstig kan beroepen op medische problemen gezien dit het voorwerp uitmaakt van een aanvraag 9ter en niet 9bis Vw.

Verzoeker is het hiermee niet eens bij de beoordeling van de ontvankelijkheid diende men wel degelijk rekening te houden met medische problemen.

Dat de bevoegdheid in deze niet zorgvuldig werd gehanteerd.

Verzoeker stelde:

" ... Zijn behandeling aan zijn ogen is lopende. Hij is legaal verblijvende in het rijk.

Derhalve is zijn aanvraag ontvankelijk.

Er werden implantaten voor de operatie aan de ogen zijn besteld in Duitsland. De wachttijd om deze te bekomen is ongeveer 60 dagen. Daarna wordt een datum bepaald voor de operatie volgens de Agenda van de Dokter, Dr. E. M.. Na de operatie moet cliënt zich terug aanbieden bij de Dokter voor controle.

Het is in deze omstandigheden dat mijn cliënt u verzoekt om hem een machtiging tot tijdelijk verblijf te verlenen om tijdelijk legaal verder op het grondgebied te verblijven"

In elk geval dient vastgesteld te worden dat verweerders argument niet werd beoordeeld in functie van het "bijzonder moeilijk" zijn terug te keren naar zijn land van oorsprong om de bedoelde machtiging te vragen doch dat enkel afgewezen wordt op basis van het stellen dat men een andere aanvraag conform artikel 9ter Vw dient aan te vragen als men medische problemen aanhaalt.

Dat deze rechtspraak van de Raad van State niet wordt toegepast in individuele dossiers, hetgeen inzake de vaststelling der feiten toch noodzakelijk is.

Dat ook op dit punt de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd is en de zorgvuldigheidsverplichting schendt.

Dat in elk geval door verweerder een manifeste beoordelingsfout werd gemaakt wanneer deze geen rekening hield met de aangehaalde elementen ter ondersteuning van de ontvankelijkheid van zijn aanvraag, waaruit kon worden afgeleid dat het voor verzoeker bijzonder moeilijk is terug te keren naar zijn land van oorsprong om de bedoelde machtiging te vragen, wanneer deze geen rekening hield met de andere argumenten wanneer deze in een onontvankelijkheidsbeslissing motiveert.

Dat aan iedere administratieve rechtshandeling draagkrachtige motieven ten grondslag moeten liggen.

Dat een bestuurshandeling aldus is gemotiveerd als niet alleen de concrete feiten maar ook de op die feiten toepasselijke rechtsregels worden vermeld en tevens wordt uitgelegd hoe de toepassing van die rechtsregels op de feiten naar de uiteindelijke beslissing heeft geleid. Dat dit hier niet op afdoende wijze is gebeurd."

2.2 Met betrekking tot de aangevoerde schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat deze wetsbepalingen voorzien dat de motivering van een beslissing van een bestuur de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn. Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende", zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing duidelijk de determinerende motieven aangeeft op basis waarvan deze is genomen. Er wordt immers, met verwijzing naar artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, vastgesteld dat de door verzoekers aangehaalde elementen betrekking hebben op de medische toestand van verzoeker en dat de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen duidelijk een onderscheid maakt tussen twee verschillende procedures, enerzijds artikel 9bis van de Vreemdelingenwet voor personen die over buitengewone omstandigheden beschikken en om humanitaire redenen om een verblijfsmachtiging verzoeken en anderzijds artikel 9ter van de Vreemdelingenwet voor personen die om medische redenen om een verblijfsmachtiging verzoeken. Verzoeker die om medische redenen een verblijfsmachtiging aanvraagt, dient gebruik te maken van de procedure zoals bepaald in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Uit het verzoekschrift blijkt tevens dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoeker bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht.

Verzoeker stelt dat geen rekening werd gehouden met de door hem aangehaalde elementen ter ondersteuning van de ontvankelijkheid van de aanvraag en waaruit kan worden afgeleid dat hij bijzonder moeilijk kan terugkeren naar zijn land van oorsprong. Verzoeker citeert de uiteenzetting in de aanvraag tot verblijfsmachtiging.

In tegenstelling tot verzoekers bewering blijkt uit een eenvoudige lezing van de motieven in de bestreden beslissing dat wel degelijk rekening is gehouden met de door hem aangehaalde elementen van ontvankelijkheid. Verweerder motiveert immers in de bestreden beslissing het volgende: "Wat betreft de in het verzoekschrift aangehaalde argumenten die betrekking hebben op de medische toestand van betrokkene (met name: een behandeling aan zijn ogen); de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 maakt duidelijk een onderscheid tussen twee verschillende procedures: aan de ene kant het artikel 9bis dat in België verblijvende personen die menen te

beschikken over buitengewone omstandigheden om humanitaire redenen een verblijfsmachtiging kunnen aanvragen bij de burgemeester van de plaats waar zij verblijven, aan de andere kant het artikel 9ter als een unieke procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening. De hier ingeroepen medische elementen vallen buiten de context van artikel 9bis en derhalve kan in dit verzoek aan deze medische argumenten geen verder gevolg worden gegeven. Verzoeker weerlegt de motivering niet door opnieuw te wijzen op de door hem aangehaalde elementen die betrekking hebben op zijn medische aandoening. Waar verzoeker betoogt dat geen rekening is gehouden “*met de andere argumenten*” blijkt uit een lezing van zijn aanvraag geen andere argumenten aangehaald dan de door hem geciteerde medische redenen in zijn verzoekschrift. Verzoeker laat bovendien na aan te duiden welke “*andere*” argumenten hij zou aangehaald hebben waarmee verweerder geen rekening zou hebben gehouden. Een schending van de zorgvuldigheidsplicht wordt niet aangetoond.

Waar verzoeker betoogt dat het onzorgvuldig en onredelijk is om de aangehaalde elementen niet te beoordelen in functie van het ‘bijzonder moeilijk’ karakter van zijn terugkeer naar het land van herkomst, betwist verzoeker niet dat hij om een verblijfsmachtiging heeft gevraagd om medische redenen. Het is niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de staatssecretaris om te oordelen dat verzoeker gebruik kan maken van de geëigende procedure die de wetgever voorzien heeft voor regularisatieaanvragen op grond van medische redenen. Verzoekers bewering doet hieraan geen afbreuk. Bezwaarlijk kan verzoeker beweren dat de bestreden beslissing onredelijk is nu verweerder in de beslissing motiveert dat het betrokkene vrijstaat om een aanvraag op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet in te dienen zoals bepaald in artikel 7, § 1 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals gewijzigd door het koninklijk besluit van 24 januari 2011, met name via aangetekend schrijven naar de sectie 9ter van de Dienst Humanitaire Regularisaties, Dienst Vreemdelingenzaken. Ook het argument ter terechtzitting dat verzoeker ondertussen ‘studies’ heeft aangevat, doet geen afbreuk aan de correcte motivering in de bestreden beslissing.

Verzoeker maakt met zijn grief niet aannemelijk dat de gemachtigde van de staatssecretaris niet in alle redelijkheid tot de door hem genomen beslissing is gekomen. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris de door hem aangehaalde elementen betreffende de buitengewone omstandigheden heeft onderzocht en op redelijke wijze heeft beoordeeld door te wijzen op de door de wetgever voorziene specifieke procedure om een verblijfsmachtiging om medische redenen aan te vragen. De conclusie dat de aanvraag onontvankelijk is, is niet kennelijk onredelijk noch onjuist. De bestreden beslissing steunt op ter zake dienende, deugdelijke, afdoende en pertinente motieven. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de materiële motiveringsplicht geschonden is of dat er een manifeste appreciatiefout plaatsvond.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend en twaalf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN